



EEUWENOUW MARIABEELD BIEDT HOOP EN TROOST

De Mariakapel van de Sint-Petruskerk in Eindhoven herbergt een Mariabeeld met een bijzondere geschiedenis. Veel bezoekers voelen zich aangetrokken tot deze plek en zoeken er bezinning, troost of rust.

Lieve heer en Maria, alstublieft wilt u Maxje genezen. Hij is pas één jaar.” “Voor mijn kinderen en kleinkinderen en zeker voor mezelf hoop ik op een goede uitslag en dat ik zonder angst mag verdergaan.” Tal van handgeschreven wensen, bedankjes en woorden van troost zijn te vinden in het intentieschrift dat op een standaard in de Mariakapel in de Sint-Petruskerk in Eindhoven ligt. Voor veel Brabanders is de kapel een betekenisvolle plek, waar ze troost, hoop of bezinning vinden. Een rode loper leidt naar een beeld van Maria met het kindje Jezus op haar arm, een ingetogen lachje rond haar mond. De houten kerkbanken bieden zicht op het devotiebeeld. Daaromheen flakkerende kaarsjes en kleurrijke bloemen.

HET OORSPRONKELIJKE BEELD HEEFT EEUWEN IN HET WATER GELEGEN

GERED UIT DE BEELDENSTORM

Het Mariabeeld heeft niet altijd in deze kapel aan de achterkant van de Sint-Petruskerk gestaan. “Er gaat een bijzondere geschiedenis achter schuil”, vertelt pastoor Johan Goris. “Rond 1850 viste molenaar Johan Notten van de Woenselse watermolen een eikenhouten Mariabeeld uit het water. Het was flink aangetast en had eeuwen in het water gelegen. Zeker is het niet, maar vermoedelijk is dat gedurende de Beeldenstorm gebeurd. Protestanten hebben het in de Dommel gegooid

of katholieken hebben het zélf gedaan om het te beschermen. De knecht wilde het één meter hoge, houten beeld opstoken, maar de molenaarsvrouw hield hem tegen. Zij herkende er de contouren in van een Mariabeeld met kindje Jezus en gaf het een plek in huis. Kort daarop werd de molenaar ziek. De familie bad tot het Mariabeeld en hij genas. Afstammelingen van Johan Notten kennen deze geschiedenis na anderhalve eeuw nog altijd.”

OUW IN NIEUW

De familie Notten heeft het flink verweerde beeld begin jaren dertig van de vorige eeuw overgedragen aan de parochie van Fellenoord. “Vervolgens is het in Den Bosch gerestaureerd. De restaurateur heeft een nieuw beeld rondom de oorspronkelijke Maria gemodelleerd en dat in kleur geschilderd. Het oude, houten beeld zit dus nog in het nieuwe. Dit stond tot 1973 als de Onze Lieve Vrouw van Fellenoord in een kapel van de Sint-Antoniuserk op Fellenoord”, vertelt Pastoor Goris. Het beeld verhuisde nog een keer naar de Sint-Pauluskerk in Eindhoven en is daarna overgebracht naar de Sint-Petruskerk. “Het stond aanvankelijk bij mij boven in de pastorie. Er was een tekst bij met de geschiedenis van het beeld. Die vond ik zo bijzonder, dat ik het graag een plek in de kerk wilde geven. Een weldoener bood ons in 2015 aan de kerk zo te verbouwen dat we aan de achterzijde een kapel met het Mariabeeld konden openen. Zo kon de kapel overdag toegankelijk blijven voor bezoekers, terwijl de rest van de kerk gesloten was.”

KLEINE MARIABEELDJE VOOR THUIS

Stadsarcheoloog Nico Arts deed in datzelfde jaar in samenwerking met Philips Medical Systems onderzoek naar de herkomst. Daaruit bleek dat het beeld uit de vijftiende eeuw dateert. Aan de muur van de kapel hangt een zwart-witfoto van hoe het oorspron-



kelijke, houten beeld er vroeger heeft uit gezien. “In 2017 hebben we van het beeld een 3D-scan laten maken. Op basis daarvan lieten we verkleinde Mariabeeldjes gieten. Die verkopen we in de kerk, zodat mensen er ook thuis één kunnen neerzetten. Er is veel belangstelling voor.”

ONTROEREND MOMENT

Dagelijks gaan zo'n tien tot vijftien mensen naar binnen om te bidden, bloemen te brengen of een kaarsje te branden voor een dierbare. “Een groepje dames

komt regelmatig samen zingen”, vertelt Bart van Stratum, koster van de kerk. “Voor een kerkbezoeker die erg ziek werd, heb ik gebeden in de Mariakapel. Later zag ik hem weer met zijn vrouw. Het ging heel goed met hem. Na de mis bood ik het echtpaar aan om bij wijze van dank hun hand op het Mariabeeld te leggen. Dit hebben ze gedaan. Een ontroerend moment.” Bezoekers komen er om allerlei redenen, maar pastoor Goris ziet in het intentieschrift terug dat ze vooral komen bij ziekte van een dierbare of om te bedanken. “Deze plek geeft mensen troost, hoop en steun.” ■